

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobkyně: **J. S.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. 055031/2022/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. 055031/2022/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 20 342 Kč.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro nepřipustnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „stavební úřad“) ze dne 31. 8. 2021, č. j. MBE/51102/2021/VYST-

Krs (dále jen „územní rozhodnutí“). Územním rozhodnutím stavební úřad vydal podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), k žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s. (dále jen „stavebník“) rozhodnutí o umístění stavby *L., kVN pro parc. č. X* na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ a XK v katastrálním území X.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Průběh řízení před správními orgány

3. Dne 25. 6. 2021 podal stavebník ke stavebnímu úřadu žádost o vydání rozhodnutí o umístění výše popsané liniové stavby technické infrastruktury – kabelového vedení vysokého napětí (dále také jen „stavba kVN“). Zahájení řízení následně stavební úřad oznámil zjištěným účastníkům řízení a dne 31. 8. 2021 vydal územní rozhodnutí. Na základě tohoto rozhodnutí mělo být položeno na shora specifikovaných pozemcích *„nové kabelové vedení vysokého napětí a zařízení pro el. komunikaci sestávající z trubky HDPE pro budoucí instalaci zemního optického kabelu pro komunikaci systémů síťového zařízení, měření zabezpečování a automatizaci provozu distribuční soustavy a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů“*.
4. Dne 7. 2. 2022 doručila žalobkyně, které stavební úřad předtím ani neoznámil zahájení řízení, ani jí nedoručil územní rozhodnutí, stavebnímu úřadu podání, v němž tvrdila, že je opomenutým účastníkem, a to z titulu vlastnictví pozemků parc. č. XA, XB a parc. č. st. XC, jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. X, v katastrálním území Y. Žalobkyně vyjádřila názor, že jí svědčí účastenství ve všech řízeních souvisejících s vybudováním *Průmyslového parku L.* v sousedství jejích nemovitostí, tedy i v řízeních o umístění inženýrských sítí, na které má být průmyslový park napojen. Toto podání správní orgány vyhodnotily jako odvolání proti územnímu rozhodnutí. Odvolání žalobkyně doplnila dalšími podáními ze dne 6. 3. 2022 a 8. 3. 2022, v nichž dále vyjadřovala přesvědčení, že jí v řízení náleží účastenství z titulu „soused“, tj. podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Upozornila mj. na to, že před položením kabelů vysokého napětí musí na pozemku parc. č. XD v k. ú. X dojít k přeložce stávajících kabelů nízkého napětí (dále jen „přeložka kNN“), které zajišťuje dodávky elektrické energie pro její dům. Přímé dotčení vlastnického práva pak žalobkyně spojovala právě tím, že v důsledku provedení přeložky kNN dojde k odpojení jejího domu č. p. XE od elektřiny. Vyjádřila též přesvědčení, že územní rozhodnutí je nerealizovatelné, neboť územní řízení o umístění přeložky kNN bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2022 zastaveno.
5. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl jako nepřípustné. Žalovaný vyloučil potenciál jakéhokoliv zásahu do výkonu vlastnických práv žalobkyně. Poznamenal, že umístěvaná stavba spočívá, zjednodušeně řečeno, *„v zakopání kabelů do země, a to na soukromých pozemcích a v dostatečné vzdálenosti od nemovitostí [žalobkyně]“*. Dále uvedl, že umístěvané vedení bude ukončeno na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, a to v nejmenší vzdálenosti 35,30 m od nejbližší společné hranice s pozemkem parc. č. XB v k. ú. Y ve vlastnictví žalobkyně, přičemž se bude od této hranice dále vzdalovat. Ze správního spisu

vyplývá, že stavba neobsahuje žádné přeložky stávajících inženýrských sítí, a to ani ve vlastnictví žalobkyně, ani jiných osob. K žádnému odpojení nemovitostí žalobkyně od elektřiny tak nedojde. Skutečnost, že na stavbu budou navazovat další investice, u nichž se dá předpokládat dotčení žalobkyniny právní sféry, není důvod pro to, aby žalobkyně byla účastníkem tohoto řízení, které se jí zjevně nijak netýká.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobkyně v žalobě nadále tvrdí, že správní orgány nesprávně určily okruh účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Uvádí, že umísťovaná stavba je dílem, které je *„zhotovováno v sousedství nemovitostí žalobkyně a ze samotné povahy má toto dílo bezprostřední vliv na její nemovitosti, a to nejen proto, že toto dílo je v kolizi s přípojkou NN k nemovitostem žalobkyně.“*
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve shodě se stavebním úřadem neshledal existenci potenciálu přímého dotčení vlastnického nebo jiného věcného práva žalobkyně k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich. Žádné skutečnosti, které by žalobkyni zakládaly postavení opomenutého účastníka řízení, nevyplynou ani ze spisového materiálu, ani z námitek uplatněných žalobkyní. Odvolání tedy podala osoba, která nebyla účastníkem řízení, a tento nepřípustný opravný prostředek proto žalovaný zamítl.
8. Žalobkyně ve svých dalších podáních adresovaných soudu dále uváděla, že územní rozhodnutí považuje za nerealizovatelné, neboť řízení o umístění přeložky kNN stavební úřad zastavil. Vůbec poprvé žalobkyně rovněž zmínila, že právě ona je vlastníkem přípojky kNN pro rodinný dům č. p. 261, což dokládala sdělením společnosti ČEZ ze dne 13. 12. 2023 a rozhodnutím Okresního národního výboru v Berouně ze dne 28. 5. 1968, č. j. Výst/329.2/4016/68/Va, vydaného k žádosti pana Z. K. Žalobkyně soudu předložila též listiny vztahující se k řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí, které bylo zahájeno žádostí stavebníka ze dne 28. 8. 2023.
9. Dne 13. 5. 2024 žalobkyně zaslala podklady k soudnímu jednání, ve kterých uvedla další námítky, např. že v projektech je vynechán vodní tok, projektová dokumentace není ve shodě se skutečným stavem v území a tvrzení, že již v roce 2020 předložila údaje o vlastnictví elektropřípojky atd.

Dosavadní průběh řízení před správními soudy

10. Při jednání dne 28. 5. 2024 žalobkyně zopakovala, že je vlastníkem elektropřípojky až k Ch. sloupu a měla být účastníkem řízení, přitom se o sporném záměru dozvěděla až náhodou. Tehdy se stavebník domníval, že je sám vlastníkem přípojky. Přípojka je přitom po cizích pozemcích vedena na základě věcného břemene vzniklého na základě § 12 odst. 3 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Umístěním sporného vedení kVN dochází k zásahu do jejího ochranného pásma. Žalovaný uvedl, že elektropřípojky se napadené rozhodnutí (resp. územní rozhodnutí) netýká a setrval na svém procesním stanovisku. Žalobkyně bude účastníkem jiných řízení týkajících se *Průmyslového parku L.*
11. Soud při uvedeném jednání zamítl důkazní návrhy a vyhlásil rozsudek č. j. 43 A 53/2022-86 (dále jen „první rozsudek“), kterým žalobu zamítl. Vyšel při tom z toho, že žalobkyně ve správním řízení nikdy netvrdila, že by byla *vlastníkem* přípojky kNN (srov. body 24 a 25 prvního rozsudku) a že tuto skutečnost namítla až po uplynutí žalobní lhůty. V žalobě totiž nikde neuváděla, že by byla *vlastníkem* této přípojky, nýbrž pouze že může dojít ke kolizi sporné stavby s ní. Dospěl přitom k závěru, že samotná možnost kolize s přípojkou, skrz

níž je žalobkynin dům napájen elektrickou energií, její účastenství nezakládá, neboť jednak přeložka tohoto vedení bude součástí jiného řízení a samotné krátkodobé přerušování dodávek elektrické energie účastenství nezakládá (srov. zejména body 22 a 24 prvního rozsudku).

12. NSS ke kasační stížnosti žalobkyně první rozsudek zrušil rozsudkem ze dne 15. 1. 2025, č. j. 6 As 172/2024-22 (dále jen „kasační rozsudek“). NSS v něm dovedl, že žalobní argumentace týkající se vlastnictví přípojky kNN nebyla opožděným žalobním bodem, nýbrž doplněním včas uplatněného žalobního bodu, že sporná stavba je dílem, které je zhotovováno v sousedství nemovitostí žalobkyně (včetně dotčené přípojky kNN, která je – jak dodává krajský soud – jakožto liniová stavba samostatnou nemovitou věcí – srov. § 509 ve spojení s § 498 odst. 1 větou druhou zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník; srov. bod 17 kasačního rozsudku).
13. Soud je tedy vázán pokynem NSS zjistit náležitě skutkový stav ohledně vlastnictví přípojky kNN a znovu posoudit otázku účastenství žalobkyně v územním řízení (bod 21 kasačního rozsudku). Jelikož NSS reflektoval, že správní spis otázku vlastnictví přípojky nezodpovídá (bod 19 kasačního rozsudku), při vědomí toho, že ji žalobkyně ve správním řízení ani nenastolila (bod 24 prvního rozsudku), a přistoupil ke zrušení prvního rozsudku i přes to, že obsahoval úvahu o tom, že dotčené rozhodnutí stavebníka neopravňuje k provedení přeložky přípojky kNN (bod 22 prvního rozsudku), chápe soud závazný názor NSS tak, že ani zmíněné okolnosti neodůvodňují zamítnutí žaloby.
14. Soud se tedy nadále musel zabývat otázkou, zda je žalobkyně vlastníkem přípojky kNN (zda jí byla již v době rozhodování žalovaného), jak vyplývá z tvrzení žalobkyně. **Na výzvu soudu žalovaný učinil tato tvrzení nespornými.** Nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že žalobkynino vlastnictví přípojky svým podáním potvrdil i stavebník, který též upřesnil, že kNN coby podzemní kabel vede (ze západu na východ) od pojistkové skříně ev. č. X, nacházející se na hranici pozemku parc. č. XA v katastrálním území X, do pojistkové skříně ev. č. Y, nacházející se na hranici pozemku parc. č. XB v katastrálním území Y. Prochází tedy i pozemky parc. č. XC a parc. č. XD v katastrálním území X, a to při jejich jižním okraji. Sdělil též, že záměr umístěný územním rozhodnutím byl jako celek zrušen a nebude realizován.
15. Soud proto doplnění dokazování neprováděl, neboť bylo o věci možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který nevyžaduje provádění dokazování [např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS] a skutečností, které jsou mezi účastníky nesporné [srov. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.; srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2024, č. j. 6 As 336/2023-46, bod 9]. Konkrétně listiny navržené k důkazu jsou přímo obsahem správního spisu (koordinované stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Beroun, podmínky připojení, územní rozhodnutí, přihlášení opomenutého účastníka, odvolání vč. doplnění a vyjádření nesouhlasu s vyjádřením odboru životního prostředí, předání spisu se stanoviskem, výkresy, usnesení o zastavení řízení ve věci kabelové přípojky ze dne 17. 1. 2022, napadené rozhodnutí a doklad o doručení, dokumenty předložené na jednání přímo označených za dokumenty získané z nahlížení do spisu u soudu), nebo nejsou pro rozhodnutí věci relevantní (žádost o poskytnutí informací, reakce stavebního úřadu, katastrální mapa, informace o pozemcích), popř. jsou nadbytečné, neboť otázka vlastnictví přípojky kNN byla již vyřešena [územní rozhodnutí (patrně ve věci přeložky) ze dne 25. 10. 2022, oznámení o zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí ze dne 8. 12. 2023, výzva stavebního úřadu stavebníkovi k předložení souhlasu vlastníka stávajících kNN

ze dne 31. 1. 2024, sdělení stavebníka k vlastnictví elektropřípojky ze dne 21. 11. 2023, přípis žalobkyně stavebnímu úřadu ze dne 5. 11. 2023 a 3. 1. 2024, žádost o sdělení stavu řízení vedených v souvislosti s vybudováním *Průmyslového parku L.* ze dne 19. 9. 2023 a sdělení stavebního úřadu ze dne 27. 9. 2023 vč. souvisejících dokladů o doručení, rozhodnutí Okresního národního výboru v Berouně ze dne 28. 5. 1968 vč. přiložených zpráv, rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně ve věci přeložky ze dne 28. 11. 2021).

16. Další jednání soud nenařizoval, neboť nesporné skutečnosti v kontextu výše popsaného závazného právního názoru NSS předurčují výsledek řízení, ve kterém soudu nezbývá prostor pro vlastní uvážení (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 Afs 112/2008-129).

Posouzení žaloby

17. Soud opakuje, že novými žalobní body uplatněnými v podání ze dne 13. 5. 2024, případně při jednání soudu, se soud pro opožděnost nemohl zabývat. Podstatný je okruh žalobních bodů, tak jak byl vymezen v žalobě, za který soud v souladu se závazným právním názorem NSS považuje i otázku vlastnictví přípojky kNN.
18. V dané věci je rozhodující, že žalobkyně je a v době rozhodování správních orgánů byla vlastníkem přípojky kNN, která je ve střetu – jak vyplývá z projektové dokumentace obsažené ve správním spise (srov. zelenou přerušovanou čáru na výkresu č. E-LOD-02-2019 a zakresl záměru na výkresu č. E-LOD-01-2019; dále též viz např. tabulku střetů na str. 22 textové části projektu; vyjádření stavebníka v roli správce technické infrastruktury ze dne 2. 6. 2021 jakož i upozornění na nutnost přeložky stávajícího vedení kNN na pozemku parc. č. X, na které upozorňovala v odvolacím řízení i žalobkyně) – s posuzovaným záměrem.
19. Na základě územního rozhodnutí měl stavebník též v místě stávajícího vedení kNN na uvedených pozemcích „zakopat“ do země kabelové vedení vysokého napětí a další zařízení pro elektronickou komunikaci (trubku HDPE pro instalaci zemního optického kabelu pro komunikaci systémů síťového zařízení, měření zabezpečování a automatizaci provozu distribuční soustavy a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů).
20. Jak uvedl NSS v bodě 17 kasačního rozsudku, rozhodující je zodpovězení otázky, zda dotčená stavba (pokládané vedení vysokého napětí) může mít s ohledem na již existující stavbu přípojky nízkého napětí přímý dopad do právní sféry stěžovatelky.
21. Dle rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS, není podmínkou účastenství ve správním řízení vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva. Pokud by tedy soud dospěl k závěru, že některá z práv žalobkyně mohla být v územním řízení dotčena, tj. že existuje nikoliv zanedbatelná pravděpodobnost, že územním rozhodnutím mohlo být do právní sféry žalobkyně zasaženo, bylo by to důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
22. Jakkoliv tedy územní rozhodnutí nepovolovalo samotnou přeložku žalobkyniny přípojky kNN, a jako podmínku pro umístění stavby stavební úřad ve výroku II územního rozhodnutí uvedl, že před zahájením zemních prací je stavebník povinen zajistit vytyčení všech podzemních sítí, aby nedošlo k jejich případnému poškození, a že mají být též respektovány povinnosti vyplývající z ochranných pásem, je nutno na otázku, zda existuje potence zásahu do právní sféry žalobkyně – i s ohledem na výše předestřený závazný právní

názor NSS – odpovědět kladně, neboť posuzovaný záměr je v přímém střetu s žalobkyniným vlastnickým právem k přípojce kNN a zásah do vlastnického práva k této stavbě (ve smyslu stavebního práva) nelze vyloučit.

23. Je též nutno upozornit na to, že podle § 46 odst. 5 a 8 zákona 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí, je zakázáno v ochranném pásmu vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně v šířce 1 m po obou stranách krajního kabelu provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce a zřizovat stavby.
24. Žalobkyni tedy v řízení, jehož výsledkem bylo územní rozhodnutí, svědčilo účastenství minimálně z titulu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Dle tohoto ustanovení platí, že účastníky územního řízení jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím *přímo* dotčeno. Vyloučeno není – jak ostatně naznačil NSS v bodě 20 kasačního rozsudku – ani její účastenství podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, podle kterého je účastníkem vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě. Tak by tomu bylo v případě, pokud by nedošlo pouze k přiblížení tras, ale k přímému kontaktu vedení, popř. pokud by právním titulem k vedení kNN bylo žalobkyni zmíněné zákonné věcné břemeno. Soud však považoval za nadbytečné se touto otázkou, k jejímuž zodpovězení nedává správní spis dostatek podkladů, podrobněji zabývat, neboť je zjevné, že napadené rozhodnutí nemůže tak jako tak obstát. S ohledem na stanovisko stavebníka, který o územní rozhodnutí už neusiluje, jde navíc o otázku, která patrně bude nadále s ohledem na očekávané zastavení řízení postrádat relevanci, a tak by bylo podrobnější řešení této otázky v rozporu se zásadou ekonomie řízení.
25. Pro úplnost soud nicméně opakuje, že žalobkynino účastenství v řízení nezakládá vlastnictví pozemků parc. č. XA, XB, XC a parc. č. st. XD v katastrálním území Y, ani stavby rodinného domu č. p. X. Ačkoliv jde o nemovitosti v sousedství posuzovaného záměru, žalobkyně nezmínila žádný „bezprostřední vliv“ na ně, přičemž samotná případná nutnost krátkodobého odpojení těchto nemovitostí od elektrické energie účastenství ve smyslu § 85 stavebního zákona nezakládá. Takové přerušení dodávek (v případě „přepojení“ na novou trasu přeložky lze očekávat trvání v řádu desítek minut) je u plánovaných prací na zařízení distribuční soustavy nebo v jeho ochranném pásmu [srov. § 25 odst. 3 písm. c) bod 5 a písm. d) bod 6 energetického zákona] zcela běžné a dochází k němu pravidelně. Výklad, dle kterého by se všichni vlastníci všech odběrných míst potenciálně dotčených takovou „výlukou“ automaticky stávali účastníky řízení, by vedl k nedůvodnému a nepřiměřenému nárůstu počtu účastníků územních řízení a jejich paralýze.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

26. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení budou správní orgány s žalobkyní jednat jako s účastnicí a řádně vypořádají – *po ověření, zda stavebník na žádosti nadále vůbec trvá* – její námitky. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalobkyni soud přiznal

právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a dále v odměně za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „advokátní tarif“) spočívající ve třech úkonech právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby a kasační stížnosti) podle § 7, § 9 odst. 5 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a c) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč/úkon, tj. celkem 9 300 Kč, a třech režijních paušálech dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon, tj. celkem 900 Kč. Právní zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a tak žalobkyni náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. též částka, kterou bude muset zástupce odvést na DPH, tj. částka ve výši 2 142 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 342 Kč je žalovaný povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu